DANSKE REGIONER

Regionerne som vækstdynamoer

juni 2007

Layout: UHI, Danske Regioner
Tryk: Danske Regioner
Oplag: 600

Regionerne som vækstdynamoer

Juni 2007

Indhold:

4 Regionernes vision - attraktive og dynamiske regioner skaber vækst og udvikling i hele landet

5 Strategiske partnerskaber – nye veje til vækst

8 Udviklingsplan og vækstfora – resultater via samarbejde

8 Den regionale udviklingsplan – attraktive og dynamiske regioner

9 Vækstforum – samarbejde om regional erhvervsfremme

11 Sådan vil vi nå målene

11 Uddannelse - fra ABC til ph.d

12 Videnspredning og innovation – en forudsætning for vækst

15 Offentligt-privat samarbejde – muligheder og barrierer

15 Beskæftigelse – de rigtige kompetencer på rette tid og sted

16 EU og internationalt samarbejde – giver udsyn og indflydelse

17 Infrastruktur – en væsentlig vækstfaktor

18 Behov for udvikling i landdistrikterne – indsatsen skal hænge sammen

18 Kultur og turisme – til gavn for borgere og besøgende

Regionernes vision - attraktive og dynamiske regioner skaber vækst og udvikling i hele landet

Globaliseringen skaber på samme tid nye muligheder og stiller nye store krav til det danske samfund. Udfordringerne er velkendte – vi skal blive bedre til at innovere, udvikle de menneskelige ressourcer, skabe attraktive levevilkår, der kan tiltrække og fastholde kompetencer og investeringer osv. Der skal findes nye løsninger og virkemidler – og det er her, at regionerne har fået en ny og central rolle som drivkraft i indsatsen for at skabe regional vækst og udvikling.

Den nye erhvervsfremmelov og planloven giver de fem regioner initiativpligt og ansvar for at tage hånd om den regionale udvikling i samarbejde med de øvrige regionale og lokale aktører.

Regionerne har taget udfordringen op og vil via partnerskaber og nytænkning skabe fem unikke regioner, der er attraktive at bo, leve, arbejde og investere i. Større konkurrencedygtighed skabes ved, at den enkelte region udnytter sit potentiale fuldt ud ved at satse på regionens styrkepositioner.

Større konkurrencedygtighed skabes også ved et helhedssyn på udviklingen. Regionerne vil skabe en udvikling i balance. Det gælder balance mellem byer og landdistrikter, balance mellem vækst og natur/miljø, balance mellem virksomhedernes behov og udbuddet af arbejdskraft osv.

Danmark anerkendes ofte for evnen til at gennemføre samfundsmæssige reformer. I begyndelsen af året var det OECD's generalsekretær, der besøgte landet og fremhævede Danmarks position som et af de ledende OECD-lande i kraft af en offensiv omstillingsevne.

Han fremhævede også vigtigheden af, at Danmark på regionalt niveau udnytter potentialet for regional innovation, bl.a. gennem en indsats inden for uddannelse, sundhed, infrastruktur, videnoverførsel, iværksætteri og vækstvirksomheder.

Det er regionernes mål, at Danmark om ti år er anerkendt for at have skabt attraktive og dynamiske regioner, der på afgørende vis bidrager til velstand og udnyttelse af muligheder for vækst og udvikling i hele Danmark.

Strategiske partnerskaber – nye veje til vækst

Med strukturreformen er der skabt nye rammer for vækst- og udviklingspolitikken. De nye rammer indebærer en række udfordringer og muligheder. De nye politiske roller og styreformer, som reformen lægger op til, udgør en historisk mulighed for at skabe en sammenhængende indsats.

Bedre resultater kan nås via den synergi, der kommer ved en koordinering af indsatsen mellem alle niveauer: Lokalt, regionalt, nationalt og internationalt.

Regionerne vil udfylde deres nye rolle som strategisk samarbejdspartner for regering/folketing og kommunerne. Regionerne vil være kendt som visionære og konstruktive samarbejdspartnere, der faciliterer regionale partnerskaber for vækst og udvikling over hele landet. Regionerne vil også arbejde sammen med hinanden og med internationale partnere på områder, hvor det giver endnu bedre muligheder.

En central nøgle til udvikling på regionalt niveau er et tæt samarbejde mellem erhvervslivet, forsknings- og uddannelsesinstitutioner og offentlige myndigheder om bl.a. overførsel af viden, innovation, iværksætteri og informations- og kommunikationsteknologi.

En frugtbar og effektiv indsats i hvert enkelt partnerskab kommer i høj grad ved at skabe et fælles ejerskab til indsatsen og sikre, at de regionale parter trækker i samme retning. Hvert partnerskab vil hele tiden producere nye udviklingsmuligheder, som den enkelte part ikke i sig selv har adgang til.

Regionerne har evnen og viljen til at skabe det stærke samarbejde, der afgør, om hver enkelt region kan realisere sit udviklingspotentiale.

Regionerne vil særligt satse på at skabe partnerskaber på tre niveauer til gavn for regionens borgere og virksomheder:

For det første vil hver region samle de relevante parter i arbejdet med at skabe vækst og udvikling i den enkelte region. Det skal sikre, at styrkerne i alle landets fem regioner stimuleres og udnyttes. Det vil give en bedre balance mellem regionerne, end der

ellers ville have været. Det vil også gøre alle regionerne bedre til at konkurrere og samarbejde med tilsvarende udenlandske regioner.

For det andet vil regionerne i samarbejde med kommunerne og andre lokale aktører have fokus på, at alle egne i den enkelte region får adgang til at udnytte sine potentialer. Udnyttelse af udviklingsmuligheder og og kompetencer over alt i regionen vil give en bedre balance internt i den enkelte region. En gunstig indkomstudvikling kan desuden være med til at stimulere den sociale sammenhængskraft i regionen.

For det tredje vil regionerne arbejde for, at nationale politikker implementeres på en måde, som reelt understøtter de regionale og lokale strategier. Kommuner og regioner skal inddrages så tidligt i de nationale processer, at sammenhængen kan skabes, inden de statslige intentioner udmøntes i regler, programmer og puljer.

Staten bør desuden bakke op om den fælles regionale indsats ved at være parat til at justere lovgivningen for at kurere de "børnesygdomme", som enhver så stor reform vil være født med.

Det er afgørende, at lovgivningen understøtter mulighederne for at skabe vækst og udvikling på regionalt niveau, og at der er så få hindringer i form af detailstyring, administrative procedurer og forbud som muligt.

De besværlige regler om, hvad regionerne må – og ikke må – bør derfor blødes op hen ad vejen.

Det giver ikke mening, at statslige embedsmænd skal bruge timer på nidkært at overveje, om regionen må deltage i en forening, om et regionsrådsmedlem må udpeges til en bestyrelse i en regional erhvervsfremmeorganisation, eller om en region og dens kommuner i fællesskab må etablere en fælles repræsentation i f.eks. Bruxelles.

Alle kræfter må samles i en aktiv indsats om at nå de fælles mål!

Det er afgørende, at lovgivningen understøtter mulighederne for at skabe vækst og udvikling på regionalt niveau, og at der er så få hindringer i form af detailstyring, administrative procedurer og forbud som muligt.

Udviklingsplan og vækstfora – resultater via samarbejde

Lovgivningen har skabt to helt nye arenaer for samarbejde på regionalt niveau: Den regionale udviklingsplan og de regionale vækstfora.

Regionerne har herved fået adgang til to redskaber, der kan understøtte en dynamisk, stærk og balanceret udvikling i alle regioner.

Regionerne vil udvikle og udnytte de to nye samarbejdsplatforme i en tæt dialog med alle relevante lokale og regionale partnere.

Den regionale udviklingsplan – attraktive og dynamiske regioner

Den regionale udviklingsplan er regionernes nye overordnede instrument til at sikre en regional udvikling i balance.

Den regionale udviklingsplan er en fælles regional platform, som giver mulighed for at samle regionale interesser og visioner for fremtiden.

Planloven pålægger regionerne at udarbejde en regional udviklingsplan, som beskriver en vision for udviklingen i byerne, på landet og i udkantsområder samt for natur og rekreative formål, erhverv, turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur. Den regionale udviklingsplan er et vigtigt redskab til dialog om udviklingen i regionen mellem offentlige myndigheder og andre interessenter, herunder erhvervslivet, organisationer, foreninger mv.

Et tæt og forpligtende samarbejde mellem alle parter er vigtigt for kvaliteten i de regionale udviklingsplaner. Det er nødvendigt, at alle involverede prioriterer opgaven højt og sammen sikrer et bredt ejerskab til den regionale udviklingsplan.

Regionerne lægger især vægt på samarbejdet med kommunerne i hver enkelt region og vil herudover gennem fælles aktiviteter med statslige myndigheder og landsdækkende organisationer, herunder KL, understøtte dialogen om den regionale udvikling.

Den regionale udviklingsplans indhold og proces er ikke grundigt beskrevet i planloven. Det giver mulighed for forskellige processer og indhold i hver enkelt region. Forskelligheden er et godt tegn på, at de regionale udvikingsplaner udarbejdes med udgangspunkt i de regionale styrker, ønsker og behov.

Regionerne vil gennem dialog og påvirkning af beslutningstagere arbejde for, at rammerne for den regionale udviklingsplan ikke hindrer forskelle i de regionale udviklingsplaner.

Den regionale udviklingsplan forholder sig til andre strategier og planer med betydning for

den regionale udvikling. Det kan for eksempel være vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategier, partnerskabsaftalerne mellem regering og vækstfora, kommuneplanstrategierne, de regionale beskæftigelsesstrategier, landsplanredegørelsen og landsplandirektiver, statens investeringspolitik, de regionale råstofplaner, de regionale Agenda 21-strategier mv.

Den regionale udviklingsplan kan binde planer og strategier sammen og ligeledes inddrage planer inden for f.eks. uddannelse, kultur, infrastruktur osv.

Den regionale udviklingsplan tegner et fælles billede af regionens samlede ønskede udvikling og giver mulighed for at skabe løsninger, som særligt passer til de forhold, som findes i de enkelte egne af landet. Den regionale udviklingsplan udgør samtidig en central del af regionernes indspil til landsplanlægningen.

Regionerne vil gennem erfaringsudveksling formidle viden og metoder til, hvordan man skaber synergi mellem den regionale udviklingsplan og andre regionale strategier.

Mange parter vil have mulighed for at være med til at gennemføre den regionale udviklingsplan. Regionsrådet har selv visse finansielle midler til at igangsætte initiativer, der kan realiserer den regionale udviklingsplan. Midlerne kan fungere som katalysator i et samspil med andre parters indsats.

Regionerne vil søge at tilvejebringe tilstrækkelige muligheder og midler til at gennemføre aktiviteter, som sikrer en succesfuld implementering af visionerne i de regionale udviklingsplaner.

Vækstforum – samarbejde om regional erhvervsfremme

Regionerne har fået til opgave at spille en vigtig rolle i den regionale erhvervsudvikling. Det står klart formuleret i lov om erhvervsfremme: "Regionsrådet varetager den regionale erhvervsudvikling". Det regionale vækstforum er et centralt omdrejningspunkt i arbejdet med at skabe vækst og udvikling i regionens virksomheder. Det gælder både det strategiske arbejde og den praktiske indsats for at gennemføre strategierne.

Mange væsentlige parter har udpeget repræsentanter til vækstforum: Erhvervslivet, uddannelsesinstitutioner, arbejdsmarkedets parter, kommunalbestyrelser og regionsråd.

Formelle roller og ansvar er ikke det væsentligste, når der skal skabes resultater, der rykker.

Som ansvarlige for sekretariatsarbejdet i vækstforum føler regionerne en særlig forpligtelse til at inddrage alle relevante interessenter i regionen i det løbende arbejde med erhvervsudviklingsstrategier og handlingsplaner.

Erhvervslivets behov skal være i fokus for den regionale erhvervsfremmeindsats, og videninstitutionernes evne til at bidrage til vækst og udvikling skal stå højt på dagsordenen. Behov og muligheder udvikler sig løbende. Derfor skal strategier og handlingsplaner på den ene side være klare og fokuserede, men på den anden side kunne tage højde for nye og fremtidige regionale behov og muligheder.

De strategier, som hvert enkelt vækstforum for nylig har vedtaget, kan betragtes som førstegenerationsstrategier. Vækstforaene er i øjeblikket i gang med at videreudvikle både de enkelte strategiske indsatsområder og de operationelle virkemidler.

Eksempelvis arbejdes der i forhold til vækstforaenes særlige forpligtelse til at have fokus på yderområderne med nye metoder til at sikre en egentlig erhvervsmæssig vækst også i virksomheder uden for de største byer.

Et andet eksempel er overvejelserne om, hvordan samarbejdet med de regionale væksthuse, som kommunerne i øjeblikket er ved at etablere, kan udvikles. Væksthusene skal give vækstiværksættere adgang til et samlet kvalificeret rådgivningstilbud. Det giver anledning til at overveje, hvordan der skabes den bedst mulige gensidige sammenhæng mellem væksthusenes arbejde og vækstforaenes strategier inden for vækst og iværksætteri.

Regionerne vil videreudvikle metoder og indhold i de regionale erhvervsudviklingsstrategier og gennem løbende evaluering, erfaringsudveksling og efteruddannelse mv. sikre et højt fagligt niveau i indsatsen.

Regionerne har selv visse økonomiske midler til at understøtte strategiernes praktiske gennemførelse. Det har positiv betydning for strategiernes gennemførelse, at indstillingsretten til strukturfondsmidlerne også ligger på regionalt niveau via vækstforaene.

Regionerne understreger behovet for, at administrationen af strukturfondsmidlerne bliver så smidig og enkel som muligt, og at den giver mulighed for den nødvendige koordination i forhold til administrationen af regionsrådenes udviklingsmidler.

Hvert vækstforum indgår sandsynligvis inden længe en partnerskabsaftale med regeringen.

Det er vigtigt, at partnerskabsaftalerne bliver gensidigt forpligtende og udbredes til så mange faglige emner og ministerier, som den enkelte region ønsker. Aftalerne bør både kunne omfatte emner, som falder inden for og udspil fra regeringen.

De indgåede aftaler vil forhåbentlig være et første og vigtigt skridt mod en reel sammentænkning af politiske mål og indsatser på tværs af sektorer og ressortområder og på tværs af kommuner, regioner og staten og den EU-finansierede indsats.

Regionerne vil evaluere partnerskabsaftalerne og i dialog med de statslige aktører og Danmarks Vækstråd overveje, hvordan kommende aftaler kan gøres både bredere og dybere, så de kan fungere som brobyggere mellem regionale aktører og staten og dermed skaber reel sammenhæng mellem regional udvikling og national vækstpolitik.

Det er vækstforaenes opgave at overvåge de lokale og regionale vækstvilkår. Regionerne skal derfor have adgang til evaluerings- og analysemetoder, der kan kvalificere arbejdet i vækstforaene og stimulere læring og videndeling på tværs af såvel danske som udenlandske regioner.

Virker erhvervsfremmeindsatsen? Hvordan virker den? Hvordan står indsatsen mål med ressourceforbruget? Behovet for at kunne måle indsatsen deler regionerne med kommunerne og staten.

Et højt vidensniveau har stor betydning for de analyser, som regionen tilvejebringer som grundlag for vækstforums arbejde med fremtidige strategier og handlingsplaner.

Regionerne lægger vægt på at kunne måle erhvervsfremmeindsatsen. Fælles måleværktøjer bør udvikles i en dialog mellem vækstforaene og staten.

Regionerne har allerede deltaget i arbejdet med at udvikle den regionale vækstmodel. Den har til formål at forklare, hvad der driver væksten i de danske regioner. Den giver et billede på den enkelte regions styrker og svagheder inden for iværksætteri, innovation, informations- og kommunikationsteknologi og menneskelige ressourcer.

Sådan vil vi nå målene

En lang række politiske instrumenter er nødvendige for at nå målene i de regionale erhvervsudviklingsstrategier og de regionale udviklingsplaner.

På en del områder har regionerne selv direkte ansvar og indflydelse. På andre områder kan regionerne søge indflydelse på politikker og aktiviteter gennem samarbejde med andre parter, herunder staten og kommunerne.

Uddannelse - fra ABC til ph.d

Uddannelse er en nøgleparameter i regionernes arbejde med at sikre en tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft.

Et højt uddannelsesniveau er en forudsætning for at kunne stimulere og tiltrække vækstvirksomheder og videreudvikle eksisterende virksomheder. Det gælder også i forhold til en fortsat udvikling af den offentlige service.

Men uddannelse er også til fordel for den enkelte. Menneskelige ressourcer, uddannelse og kompetencer skal ikke udelukkende ses i et erhvervs- og vækstperspektiv, men bidrager også til, at hvert enkelt menneske kan skabe sig et godt liv og udøve et aktivt medborgerskab.

Både i arbejdet med de regionale erhvervsudviklingsstrategier og de regionale udviklingsplaner indgår uddannelse som en central udviklingsfaktor. Ikke mindst i forhold til regionernes arbejde med f.eks. innovation og iværksætteri vil en indsats via uddannelsesområdet være central.

Større internationalisering i uddannelsessystemet vil give de unge i regionen et bredt globalt udsyn og kompetencer, der efterfølgende vil kunne være til nytte for regionens internationalt orienterede vækstvirksomheder.

Derfor støtter regionerne forslaget om, at studerende på en videregående uddannelse kan tage dele af deres uddannelse i udlandet og få et beløb svarende til uddannelsestaksametret med.

Regionerne ser gerne, at forslaget udvides til at omfatte ph.d-niveauet. Ligesom også unge på ungdomsuddannelserne bør have mulighed for at få godkendt, at en del af uddannelsen tages i udlandet, og få uddannelsestaksametret med.

En stor aktuel udfordring er at sikre et mere sammenhængende system af ungdomsuddannelser og voksen- og efteruddannelser.

Der er brug for, at uddannelsesinstitutionerne samarbejder for at sikre unge og voksne de bedste almene og erhvervsrettede uddannelsestilbud med respekt for de enkelte institutioners styrkeområder. Borgerne og virksomheder skal opleve, at uddannelsessystemet hænger sammen.

Regionerne vil bidrage til et generelt højere uddannelsesniveau i alle regioner ved i samarbejde med uddannelsesinstitutionerne at sikre et varieret og koordineret uddannelsestilbud, der tilvejebringer de relevante tilbud både set fra arbejdsmarkedet og fra den enkeltes side.

Regionerne bakker op om det nationale mål om, at alle unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse, og mindst halvdelen også en videregående uddannelse.

Målet stiller krav om en afbalanceret regional institutionsstruktur. Uddannelsesinstitutionernes placering i regionen har betydning for de unges søgemønstre. Og bidrager dermed til grundlaget for vækst og udviklingsmuligheder overalt i regionen.

Regionerne opfordrer til, at den regionale institutionsstruktur tilrettelægges ud fra en helhedsvurdering, der blandt andet tager hensyn til de unges ønsker til uddannelserne, målet om højere gennemførelsesprocenter og den geografiske balance.

En stærk videregående uddannelsessektor i alle regioner kan bidrage til et fokuseret forsknings- og udviklingsarbejde, der skaber regional vækst samt udvikling af den offentlige sektor. Den giver også mulighed for, at flere unge med høj faglig viden ansættes i regionernes private og offentlige virksomheder. Et mere intenst vidensamarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne og de private og offentlige virksomheder skal sikre videnspredning og etablering af nye netværk og samarbejdsstrukturer.

Regionerne finder, at behovet for et tæt samarbejde med professionshøjskoler, erhvervsakademier og universiteter kan være forskelligt i de enkelte regioner, men at målet er det samme. De skal være stærkere medspillere for den videre udvikling af kvaliteten i den offentlige service og væksten i den private sektor.

Samlet set er en afgørende udfordring på uddannelsesområdet at få flere til at tage en kompetencegivende uddannelse. Populært sagt skal flere unge bevæge sig fra folkeskolens ABC til universitetets ph.d.

Videnspredning og innovation – en forudsætning for vækst

En af de regionale hovedudfordringer er at bidrage til et bedre samspil mellem de videregående uddannelsesinstitutioner og de private og offentlige virksomheder. Der er behov for at få udviklet regionale innovationsmodeller, der tager højde for de lokale forhold.

Mange redskaber kan indgå i den regionale innovationsmodel. Det gælder eksempelvis aktiviteter under de strategiske forskningsprogrammer og EU's 7. rammeprogram. De har emner som sundhed, fødevarer, brugerdreven innovation, oplevelsesøkonomi, energi og miljø på dagsordenen.

Det er oplagt at sammenkæde programmerne med de regionale erhvervsudviklingsstrategier. Det giver gode muligheder for videnoverførsel fra danske og udenlandske forskningsmiljøer til de involverede

danske virksomheder. Det vil endvidere sikre, at højt prioriterede regionale satsningsområder planlægges og gennemføres i et tæt samspil med forsknings- og udviklingsarbejde af høj kvalitet.

Regionerne opfordrer til, at de projekter, som får støtte gennem forskningsprogrammerne – i det omfang der er overlap og samspilsmuligheder – forpligtes til at indgå i et tæt samarbejde med de enkelte regionale vækstfora, der arbejder inden for tilsvarende områder. Regionerne vil arbejde for, at de regionale samarbejder mellem videninstitutioner og virksomheder i videst muligt omfang deltager i projekter med videnmiljøer i andre europæiske lande under EU's 7. rammeprogram.

Den opbygning og overførsel af viden, der sker gennem de regionale videncentre og innovationsmiljøer, kan tilsvarende koordineres med de regionale erhvervsudviklingsstrategier.

Også de initiativer, der handler om at få flere højtuddannede i erhvervslivet, styrke internationalt vidensamarbejde, kommercialisere forskning, sikre bedre service for de små og mellemstore virksomheder samt skabe flere vækstiværksættere, kan spille sammen med indsatsen for at øge samarbejdet mellem virksomheder og videninstitutioner på regionalt niveau.

Der er samlet set mange gode enkeltstående initiativer, der bidrager til et godt samspil mellem universiteter og virksomheder. Mange af universiteterne har også inkluderet målet om videnoverførsel i deres strategier. Men universiteternes finansiering afhænger primært af forsknings- og uddannelsesindsatsen. Og studerende, undervisere og forskere belønnes ikke i tilstrækkelig grad for at indgå i samarbejder med erhvervslivet.

Regionerne arbejder for, at finansieringen til universiteterne omlægges, så universiteterne får et direkte økonomisk incitament til at få viden ud at arbejde i virksomhederne. Der bør indføres en tredje finansieringsstreng til samspil mellem universiteter og erhvervsliv, der skal koordineres med de regionale erhvervsudviklingsstrategier.

I takt med de regionale erfaringer må det vurderes, hvordan dørene for alvor åbnes for de mange små og mellemstore virksomheder.

Det er åbenlyst, at universiteterne ikke skal bruge kræfter og ressourcer på at servicere alle de knapt 300.000 offentlige og private virksomheder i Danmark. Professionshøjskoler og erhvervsakademier, innovationsagenter, væksthuse og de godkendte teknologiske servicecentre samt hele det private rådgivningssystem skal i spil.

Der kan med fordel samarbejdes med branche- og erhvervsorganisationer samt kommuner og regioner med udgangspunkt i de regionale erhvervsudviklingsstrategier.

Regionerne vil arbejde for, at der regionalt afprøves forskellige modeller for, hvordan et sammenhængende system til overførsel af viden kan etableres.

Grundlaget for de kompetencer, der er brug for i morgen, skal tilvejebringes i dag

Offentligt-privat samarbejde – muligheder og barrierer

Sundhed er en voksende sektor over hele verden. Det offentlige sundhedsvæsen har stor betydning for innovation og udvikling i de private sundhedserhverv og den øvrige samfundsøkonomi - og dermed altså også for den regionale udvikling i form af nye virksomheder, produkter og jobs.

Regionerne har et ansvar på begge områder, og det er derfor oplagt at undersøge, hvordan regionerne kan blive endnu bedre til systematisk at udnytte samarbejdsmulighederne inden for forskning og udvikling, herunder også indkøb, gensidig udveksling af serviceydelser mv.

Regionerne vil understøtte danske virksomheder i at være konkurrencedygtige på det globale marked, når det kan gå hånd-i-hånd med innovation, kvalitet og en effektiv udnyttelse af ressourcerne i det regionale sundhedsvæsen.

Regionerne er positive over for øget offentligt-privat samarbejde for at sikre en optimal udnyttelse af kompetencer, viden og effektivitet.

Men der er en række barrierer dels for de private virksomheder, dels for regionernes incitamenter og muligheder for at udnytte partnerskabsmulighederne. Det er for eksempel på nogle områder svært at stifte fælles offentligt-private selskaber. Disse barrierer må ryddes af vejen, hvis samarbejdet skal lykkes fremover.

Regionerne finder, at værdier, der skabes gennem en fælles offentlig-privat udviklingsindsats, også skal komme den offentlige part – og altså fællesskabet – til gode i form af de økonomiske afkast, der måtte komme ud af indsatsen.

Beskæftigelse – de rigtige kompetencer på rette tid og sted

Gennemførelse af erhvervsudviklingsstrategierne og de regionale udviklingsplaner forudsætter, at der i regionen er den nødvendige og tilstrækkelige arbejdskraft til stede.

Grundlaget for de kompetencer, der er brug for i morgen, skal tilvejebringes i dag.

Regionerne vil i samarbejde med kommunerne og de regionale beskæftigelsesråd søge at etablere et samlet overblik over regionens nuværende kompetencer og behovet for arbejdskraft og kompetencer i fremtiden.

EU's Lissabon-strategi om vækst og beskæftigelse fokuserer på tre hovedområder: Viden og innova-

tion, Europa som attraktivt sted at arbejde og investere samt skabelse af flere og bedre jobs. Det giver oplagte samspilsmuligheder i forhold til eksempelvis de regionale erhvervsudviklingsstrategier.

Ejerskabet til Lissabon-strategien i medlemsstaterne skal udvikles gennem nationale reformprogrammer. Derfor bør regionerne få bedre muligheder for at komme med indspil til det nationale reformprogram.

Vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategier, de regionale udviklingsplaner, de nationale vækststrategier og Lissabon-reformprogrammer skal spille sammen. Fælles mål og midler skal sikre en helhed og sammenhæng, der gør det muligt effektivt at udnytte Danmarks potentiale for vækst på alle niveauer.

Regionerne vil arbejde for, at det nationale reformprogram i Danmark udarbejdes i et samspil med lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter.

EU og internationalt samarbejde – giver udsyn og indflydelse

Internationalt samarbejde og erfaringer spiller en vigtig rolle for regionerne, som nu størrelsesmæssigt i højere grad matcher andre europæiske regioner. Globaliseringen og den internationale konkurrence - men også samarbejde - mellem regioner nødvendiggør et internationalt udsyn.

Fokus på eksempelvis forskning, innovation og kompetenceudvikling betyder, at regionerne samarbejder med partnere og regioner uden for landets grænser.

De regionale styrker og præstationer skal måles og sammenlignes med andre regioners præstationer for at sikre en fortsat vækst i konkurrenceevnen.

Regionerne vil bidrage til, at alle i regionen får adgang til international viden og samarbejdspartnere, der kan øge den regionale konkurrencedygtighed.

EU-strukturfondsindsatsen i Danmark er tilrettelagt sådan, at den frem til 2013 understøtter vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategier og handlingsplaner. EU-Kommissionens fjerde samhørighedsrapport, der fremlægges i maj 2007, vil give et fingerpeg om, i hvilken retning strukturfondsstøtten tænkes tilrettelagt i efterfølgende støtteperiode.

I maj 2007 vedtager EU's planministre en territorial dagsorden for Europa, der anbefaler at mobilisere potentialerne i Europas regioner og byer for at skabe vækst og flere job.

Regionerne vil benytte sig af europæiske politiske dagsordener til at sætte fokus på regionernes egne holdninger og politikker.

EU's øgede fokus på global konkurrenceevne kan betyde, at det er de stærke regioner, der fremover vil blive prioriteret og styrket, og at midlerne derfor koncentreres om investeringer i geografisk mere begrænsede områder. Det danske strukturfondssetup, hvor EU, national og regional vækstpolitik understøtter hinanden, er givetvis en inspirationskilde for det øvrige fællesskab.

Regionerne vil søge indflydelse på diskussionerne om regionernes fremtidige rolle og mulighederne i EU's fremtidige politik for finansiering og samarbejdsmuligheder. Også i forbindelse med EU's fremtidige politik skal alle regioners styrker udnyttes til gavn for vækst og udvikling i hele landet.

Infrastruktur er stadig et af de helt centrale indsatsområder, når det handler om at styrke regionernes konkurrenceevne

Infrastruktur – en væsentlig vækstfaktor

Infrastruktur er stadig et af de helt centrale indsatsområder, når det handler om at styrke regionernes konkurrenceevne.

De forskellige infrastruktursystemer muliggør såvel fysisk transport som overførsel af digitale tjenester og kommunikation. De er vigtige forudsætninger for både varernes og arbejdskraftens bevægelighed og derfor en vigtig forudsætning for vækst.

Også i fritiden forventer danskerne et velfungerende transportsystem af høj kvalitet, hvad enten det gælder den kollektive trafik eller private trafikformer.

Fremtidens regionale infrastruktur i bred forstand vil indgå i den regionale udviklingsplan, der kan opsamle fælles ønsker og prioriteringer fra regionen og kommunerne.

Med arbejdet i den statslige infrastrukturkommission lægges der op til beslutninger, der vil række 20-30 år ud i fremtiden.

Arbejdet er centralt for de fremtidige udviklingsmuligheder i regionerne. I alle regioner er man derfor i gang med at udarbejde indspil til infrastrukturkommissionen.

Regionerne opfordrer til, at statslige investeringsplaner udarbejdes sammen med regioner og kommuner, og vil arbejde for en tæt kontakt med den statslige infrastrukturkommission.

Regionerne fastsætter både omfanget af og planerne for den regionale busbetjening. Endvidere finansierer regionerne privat- og lokalbanerne. På den baggrund har regionerne en central rolle i udviklingen af den kollektive trafik i regionerne.

Regionerne vil udnytte mulighederne for at udvikle den samlede kollektive trafik i samarbejde med kommunerne, således at den kollektive trafik understøtter den regionale udvikling og vækst.

Behov for udvikling i landdistrikterne – indsatsen skal hænge sammen

Regionerne har i den nye planlov og erhvervsfremmelov fået et sammenhængende ansvar for udvikling af landdistrikterne. Det bør der tages højde for i gennemførelsen af EU's nye landdistriktsprogram. Landdistriktsprogrammet skal bl.a. støtte udviklingen af miljø, natur, attraktive levevilkår, bevaring af natur og kulturarv og fornyelse af landsbyer.

Regionerne har arbejdet for, at regionsrådene skal godkende, at de lokale aktionsgruppers udviklingsstrategier er i overensstemmelse med den regionale udviklingsplan. Det er der kommet et positivt resultat ud af. Det ligger også fast, at vækstforum skal godkende, at de lokale aktionsgruppers strategier er i overensstemmelse med den regionale erhvervsudviklingsstrategi. Regionerne vil endvidere arbejde for, at både regionsrådet og vækstforum som udgangspunkt kan have en plads i de lokale aktionsgrupper.

Landdistriktsprogrammets bidrag til at styrke konkurrencekraften i fødevaresektoren bør koordineres tæt med indsatsen i de regionale vækstfora.

I flere regioners erhvervsudviklingsstrategier er der en satsning på fødevareerhvervet og de primære erhverv. Samtidig har de regionale vækstfora arbejdet målrettet med at kortlægge innovationspotentialer og udviklingsmuligheder.

Regionerne understreger, at innovationsindsatsen under landdistriktsprogrammet bør koordineres med den samlede regionale og nationale innovationsindsats for at skabe bedst mulig effekt. Vækstfora bør konsekvent have indstillingsret til større erhvervsrettede projekter.

Aktivitetsniveauet til egentlig lokal og regional landdistriktsudvikling i perioden 2007 – 2008 er ikke meget større end det, der var til rådighed i den tidligere programperiode.

Regionerne vil arbejde for, at der bliver en væsentlig forøgelse af midler til egentlige udviklingsaktiviteter i forhold til den tidligere programperiode.

Kultur og turisme - til gavn for borgere og besøgende

De kulturelle tilbud i et område kan – ud over at være til gavn for de borgere, der allerede bor i regionen - også have indflydelse på borgernes beslutninger om at bosætte sig i regionen. Dermed udgør de en faktor, der kan være med til at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til en region.

Det er vigtigt at have øjnene åbne for, at tilbuddene også kan være af betydning for turismen i regionen, hvis de tilrettelægges på den rigtige måde.

Regionerne vil tage initiativ til et samspil med kommuner, kulturelle institutioner, turismevirksomheder og –organisationer om udvikling af et varieret udbud af kulturelle oplevelser og større events i regionen.

Regeringen har for nylig lanceret en handlingsplan for en offensiv global markedsføring af Danmark. De planlagte aktiviteter inden for eksempelvis kystturisme, storbyturisme og konferenceturisme er særdeles interessante for regionerne. De stemmer godt overens med det fokus, der er på turisme og oplevelsesøkonomi i erhvervsudviklingsstrategierne.

Regionerne vil arbejde for at styrke sammenhængen mellem den lokale, regionale og nationale turismefremmeindsats.

DANSKE
REGIONER

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

T 35 29 81 00
F 35 29 83 00
E regioner@regioner.dk
www.regioner.dk